

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Jířího Pally v právní věci žalobce: **JUDr. Z. A.**, zastoupeného JUDr. Ernestem Valkem, Ph.D., advokátem, se sídlem Trojanova 12, Praha 2, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní třída 16, Praha 1, zastoupené JUDr. Janem Sykou, advokátem, se sídlem Školská 12, Praha 1, proti rozhodnutí žalované č. j. K 97/00 ze dne 8. 1. 2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze č. j. 10 Ca 228/2007 - 48 ze dne 1. 8. 2007,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí včasnou kasační stížností proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 8. 2007, č. j. 10 Ca 228/2007 - 48, kterým byl zamítnut jeho návrh na osvobození od soudních poplatků, v řízení o přezkum rozhodnutí odvolacího kárného senátu České advokátní komory ze dne 8. 1. 2007, č. j. K 97/00. Dále byl žalobce vyzván, aby ve lhůtě do čtyř týdnů ode den tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek ve výši 2000 Kč.

Městský soud v Praze po podání kasační stížnosti proti předmětnému rozhodnutí postupoval ve smyslu ustanovení § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovatel v návrhu na osvobození od soudního poplatku výslovně uvedl, že soudní poplatek v tomto soudním řízení ve výši 2000 Kč zjevně nečiní částku, která by byla překážkou jeho zaplacení, avšak osvobození z principu navrhuje, neboť má za to, že orgány České republiky nejen neoprávněné již v roce 1999 zatížily žalobce mnohamilionovými daněmi, které jsou dosud předmětem soudního přezkumu, nejen neposkytly žalobci řádně a včas soudní ochranu

jeho majetkovým nárokům proti jeho dlužníkovi, ale dokonce od roku 2000 mu zadržují mnohamilionové částky.

O žádosti stěžovatele o osvobození od soudního poplatku rozhodl městský soud kasační stížností napadeným usnesením, když dospěl k závěru, že stěžovatel nenaplnil znaky ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s., aby mohl být od soudních poplatků osvobozen. Soud dále konstatoval, že důvod, o který žalobce opírá svou žádost, zákon nezná, navíc tento důvod zjevně nesouvisí s předmětem tohoto řízení, v němž je soudní poplatek splatný již podáním žaloby, kde úspěšnost nebo neúspěšnost žalobce neovlivní výsledky řízení ve věcech uváděných žalobcem.

Proti výše uvedenému usnesení městského soudu podal stěžovatel podle ust. § 102 a násl. s. ř. s. kasační stížnost.

Stěžovatel výslovně uvádí, že kasační stížnost podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Současně se vyjadřuje k procesním vadám rozhodnutí a právu žalobce podat kasační stížnost. Ze shora uvedených důvodů stěžovatel navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení. Následně stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

V kasační stížnosti se stěžovatel dovolává kasačního důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, a dále kasačního důvodu podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tedy nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, případně v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé.

Stěžovatel dále namítá, že v poučení kasační stížností napadeného usnesení, městský soud nesprávně poučil účastníka řízení, že proti jeho rozhodnutí není přípustný opravný prostředek. Podle názoru stěžovatele, jenž v této souvislosti odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu publikované pod č. 581/2005 ve Sbírce rozhodnutí NSS, proti usnesení o zamítnutí návrhu - v daném případě návrhu na osvobození od soudních poplatků, je opravný prostředek – kasační stížnost, přípustný, a z tohoto důvodu jej stěžovatel uplatnil.

Lze dát za pravdu stěžovateli, že byl nesprávně poučen, ale v důsledku uvedené vady nebyl stěžovatel nijak zkrácen na svých právech podat kasační stížnost proti rozhodnutí Městského soudu v Praze, protože tuto kasační stížnost v zákonné lhůtě podal.

Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly.

V daném případě městský soud dospěl k závěru, že stěžovatel nesplňuje podmínky pro osvobození od soudního poplatku, neboť osvobození od soudních poplatků lze přiznat na návrh účastníka řízení, avšak výlučně z důvodu předvídaného zákonem, tedy tehdy, doloží-li účastník řízení, že nemá dostatečné prostředky. Důvod, o který opírá svou žádost, zákon nezná,

navíc tento důvod zjevně nesouvisí s předmětem tohoto řízení, v němž je soudní poplatek splatný již podáním žaloby, kde úspěšnost nebo neúspěšnost žalobce neovlivní výsledky řízení ve věcech uváděných žalobcem.

Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že stěžovatel sám ani netvrdí, že splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, když výslovně uvádí, že soudní poplatek v tomto soudním řízení ve výši 2000 Kč zjevně nečiní částku, která by byla překážkou jeho zaplacení, avšak osvobození z principu navrhuje, neboť má za to, že orgány České republiky nejen neoprávněné již v roce 1999 zatížily žalobce mnohamilionovými daněmi, které jsou dosud předmětem soudního přezkumu, nejen neposkytly žalobci řádně a včas soudní ochranu jeho majetkovým nárokům proti jeho dlužníkovi, ale dokonce od roku 2000 mu zadržují mnohamilionové částky.

Majetkovými poměry stěžovatele se Nejvyšší správní soud zabýval již ve svých předchozích rozhodnutích - např. rozsudek sp. zn. 5 Afs 135/2005 ze dne 1. 11. 2005, sp. zn. 5 Afs 136/2005 ze dne 1. 11. 2005, sp. zn. 5 Afs 145/2005 ze dne 9. 11. 2005 a sp. zn. 5 Afs 155/2005 ze dne 15. 11. 2005, a ve všech případech dospěl k závěru, že u stěžovatele nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

Závěrem je Nejvyšší správní soud nucen zdůraznit, že osvobození od soudních poplatků je možno přiznat pouze osobě, která objektivně není schopna soudní poplatek zaplatit a nemá jinou možnost, jak se domoci svých práv než cestou soudního řízení. Smyslem institutu osvobození od soudních poplatků je, aby účastníku, který se nachází ve výjimečné a pro něj tíživé sociální (majetkové) situaci, nebránila v uplatnění či bránění jeho práva povinnost zaplatit příslušný soudní poplatek. Nejvyšší správní soud má vzhledem k výše uvedenému za to, že stěžovatel se v takovéto tíživé finanční situaci nenachází. Proto se Nejvyšší správní soud plně ztotožnil se závěrem městského soudu, že stěžovatel nesplňuje podmínky k osvobození od soudního poplatku.

Protože Městský soud v Praze zamítl návrh na osvobození od soudního poplatku v souladu se zákonem, Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou podle ustanovení § 110 odst. 1 poslední věta s. ř. s. zamítl.

Stěžovatel, který neměl v tomto řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladu řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovaná žádné náklady neuplatňovala a Nejvyšší správní soud ani žádné jí vzniklé náklady ze spisu nezjistil, a proto bylo rozhodnuto tak, že žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu